

שחיתתן כשרה או לא, וחלק מהעיר אכלו משחיטתו וחלק התנורו ולא ابو לאכול משחיטתו והכיאו בשר מקומות אחרים, ותשוכות רבות נכתבו במהלך הדורות על שאלות כאלו, והמעיין בספריו השו"ת יראה שהחלק ניכר מהתשוכות ביו"ד הם סביב שוחט זה או אחר אם יש לפסול שחיתתו או לא,^{אלא ח' 1234567} והוא ב"ה שלום על ישראל, לא חולקים ולא רבים והכל כשר. לדאגינו מקרים היום בהידור רב את המשנה הכל שוחטין ושהיתן כשרה, הכל בלי יוצא מן הכלל, וגם בהכל שוחטין, בכלי בקנה ובכוכית, והכל הוא למהדרין מן המהדרין ולמחמירים מן הממחמים, וכל המצוות הם בשמייה ובהשגה מדויקת מתחלה ועד סופה ובחומות שבחומות, בין אם זה מצות יד ובין אם זה מצות מכוונה, הכל כשר בתכלית.

אמרתי כבר שהבדל היום בין כשר לטריפה הוא רק במקרים, הכשר מהירוי פי שנים מהטריפה, והכשר למהדרין מהירוי פי שלשה, אף אחד אינו מעלה על דעתו אולי יש לבדוק את הדברים מקרוב לראות מה המצב בכתה השחיטה ומה נעשה שם. הן אמרת שהיחיד אין יכול לעשות הרבה בנידון והוא אין יודע לשוט עצות בנפשו וכי לא יוכל ממה שמוכרים, אבל האמת הוא כי אין עזה ואין תבונה לניגר ה' ושום סיבה שבulous לא מצדיק לאכול נו"ט. האם לא נודמן מלפנים שהיהודים היחיד התגorder בין אלפי גוים וניהל מטבח כשר למהדרין, ואכן לא אכל מכל אשר איוותה נפשו. האם לא היו עיריות באונגרין שהתנורו בהם עשרה יהודים ארטודוקסים בלבד כשרוב רובם של יהודיה היו נעלאנען, וכן בשאר ארצות, בדייטשלנד ובעסטראיך, ואכן לא אכלו בשר רק דגים. דורי אבר"ק מסטראיזוב וצ"ל גיסו של אבי, שהה בווען לצרכי רפואי ומפני רב והלוואי והיה המצב בכשרות פה היום אחד אלף מהמצב דשם, כאשר שם התנורו או הרבה מטאיניפאל וצ"ל והרב מטודנא הנאון רבי יוסף ענגיל וצ"ל, ובכל זאת לא רצה לאכול כמעט שום דבר בין בחול ובין בשבח ובק דגים. כל מאכליו וכל ארוחותיו היו דנים, ולא הוק לו, וכי בשביל שקשה יאכל טריפות.

היהיתי לעלה משנה במחנה אצל הרשעים הנאצים ימש"ו (ובימים ל"ב בעומר שוחרורי מידם) וב"ה ממשך כל הזמן לא הבאתו לפני שום מאכליות אסורות ואף לא חפוחי אדמה אם נתקשו במטבח של המחנה, וכיוון שעלה ברצינו ית"ש שאחיה לא אונה לי כל רע ויצאי חי וכיום מתחומות האבדון. כדי להשאר בחיים אין צורך יותר מפת במלח ובמים במשורה, ואין כל תירוץ לאכול מאכלות אסורות. הרבה עוררנו בוה ודברינו נפלו על אזניים אטומות כי אם הכל כשר למה צרכים לתקן ואין כל פלא שהדעת מוטומטם.

באגרת הרמב"ם נרפסה תשובה למקרה אחד בארץ תימן ששאלו אותו